

Verslag expeditie 2008 met m'zj Margeja naar Polen 9e deel traject vanaf Ter Apel.

Dag 73: Zaterdag 12 juli 2008 Ter Apel

Gisteravond tegen 7 uur waren de dames er. Ik heb nog wat beslag gemaakt en gebakken voor ze. Alles met elkaar waren we dus erg laat klaar, voordat de afwas gedaan was, was het al 9 uur. We hebben nieuws uitgewisseld en de spullen die we gevraagd hadden in ontvangst genomen. Vooral de notebook werd met veel plezier aangepakt. Nu kan Henk tenminste weer zelf een hoop dingen doen. Volgende tocht zal er een reserve notebook mee moeten, tenslotte zijn het allemaal oudere machines en ze kunnen dus stuk gaan. En dat doen ze dus ook jammer genoeg. Maar niet veel na de afwas hebben we de tafel ontruimd en daarop kon het logeerbed worden gemaakt.

Vanmorgen was het dus al wat later dan normaal voordat we wakker werden, voordat we alles weer een beetje bewoonbaar hadden gemaakt was het nog veel later. Gelukkig was het wel droog dus er kon op het achterdek ontbeten worden.

Vandaag dus naar Holtland (D) voor de bijzetting van Toon. We zijn tegen half 10 gestart, in een heel rustig tempo richting Leer. Henk had een verzoek of we bij een zaak in Leer langs konden gaan, daar had hij vorig jaar een dumpstore ontdekt. De installatieautomaten die hij er toen gezien had waren er natuurlijk niet meer, maar we hebben er wel een nieuwe ankertrös gekocht. Die we nu hebben is veel te stug, dat werkt niet lekker. De prijzen worden in kilo's gerekend, voor 1 kilo prijs heb je thuis maar een paar meter, hier hebben we voor die zelfde prijs meer dan 10 meter.

Maar we hadden nogal wat tijd verdaan met naar het juiste adres zoeken: we waren er toen fietsend heen geweest, dat is toch anders als met een auto. Dus na Leer zijn we door gereden naar Holtland en we hebben daar in een hotelletje gegeten. Daar kwam er een meneer bij onze tafel staan die aan Henk vroeg sinds wanneer hij mensen zomaar voorbij liep. Het bleek een oude kennis te zijn die ook voor de bijzetting daarheen was gegaan. Er zijn adressen uitgewisseld, als we weer thuis zijn moet er contact opgenomen worden.

De kapel van het kerkhof in Holtland

De bijzetting was voor ons even "wennen". Toen Toon in Duitsland kwam wonen heeft hij de urn met de as van z'n vrouw mee genomen, die stond bij hem thuis. Nu Toon overleden was hoorde z'n zoon dat zoiets in Duitsland

helemaal niet mag. De urn met de as moet begraven worden, ook uitstrooien is niet toegestaan. Vorige week is Toon gecremeerd, nu werden de beide urnen dus begraven. Het mocht gelukkig nog wel in een en hetzelfde graf. We hebben onze kinderen verteld dat zoiets als hier gebeurde voor ons niet bepaald hoeft. Onze as mag worden uitgestrooid op zee. Als er aan ons herinnerd moet worden hoeft dat niet met een grafsteen - die is meestal toch maar voor een jaar of 10. Laat men dan maar aan ons denken door de dingen die we gedaan hebben.

Het historische kerkje van Holtland

Zelfs het heel traditionele "begravenismaal" werd nog in zekere zin gehouden, het was koffie met koek zoals het meestal is, maar er werd een tafelgebed voor uitgesproken. Ergens heb ik het idee dat het van Toon ook allemaal zo niet had hoeven. Maar deze streek is nog behoorlijk behoudend en Toon was wel in deze gemeenschap opgenomen, z'n zoon hoort bij deze gemeenschap. We zijn op zowel heen- als terugweg zoveel mogelijk langs de Eems en de kanalen gereden. Daardoor kwamen we op de terugweg uit bij Emmen, daar hebben we een warme maaltijd genoten bij een van de plaatselijke Chinese eetgelegenheden. Heerlijk!

Vrij laat weer terug aan boord, het is de hele dag droog gebleven hoewel het wel een paar keer erg dreigend er uit heeft gezien. Eerste dag sinds een hele tijd dat het een hele dag weer droog was. Aan boord de foto's weer bekeken en rustig bij gekomen. Op een redelijke tijd naar bed.

Dag 74: Zondag 13 juli 2008

Op verkenning langs de vaarweg van Ter Apel naar Erica..

Het laatste stuk voor Ter Apel dat we gisteravond gereden hebben was langs een kanaal dat afgedamd was, er zijn hier veel veenkanalen die in onbruik zijn geraakt en waar ze maar dammen in hebben gelegd in plaats van de vele bruggen of die ze maar helemaal dicht hebben gegooid. Dat was veel goedkoper dan de zaak te moeten onderhouden. Nu denken ze er over om veel van die kanalen weer open te maken zodat je rondjes kunt varen. We hadden van de havenmeester er al het een en ander over gehoord. Vanmorgen hebben we besloten om een langs een aantal van die kanalen te gaan rijden om te zien hoever die plannen gevorderd zijn. Het begint hier al onmiddellijk ten zuiden van Ter Apel. Als je door rijdt langs het Stadskanaal is de 8e Verlaat (sluis) niet meer in gebruik. Het kanaal (het Compascumkanaal) is dus ook niet meer bevaarbaar.

De 3e sluis is nog in originele staat.

Er ligt na een paar kilometer een balk over het water, er zitten een aantal dammen in maar er liggen nog wel een aantal sluisen. Het bleek dat er aan de beschoeiing van het kanaal gewerkt wordt. De 1e van de 3 sluisen is praktisch weer klaar.

Er is nog wel het een en ander te doen. Er liggen nog dammen in! Foto vanaf de 3e sluis richting Erica.

Aan de 2e sluis wordt aan gewerkt.

De 3e sluis is nog helemaal in de oude staat. We vonden het heel opwindend om te zien wat er allemaal al gedaan was en wat er nog allemaal voor problemen komen voor het weer bevaarbaar maken van deze kanalen. Er is vlak bij Emmen aan het eind van het Compascumkanaal net een rotonde in een nieuwe autoweg aangelegd. Die weg is pas in 2005 klaar gekomen, toen was er waarschijnlijk ook al wel iets bekend over de plannen met het kanaal. (Geld vernietiging dus, er zit een hoop Europees geld bij.) Zo hebben we gezien dat in Klazienaveen een glanzend nieuw (staal en glas) winkelcentrum gebouwd is op een

dam in het oude kanaal. Voor en na het winkelcentrum ligt het kanaal (na Klazienaveen is het zelfs bevaarbaar en in gebruik!) en goed bij. In Coevorden wordt heel ijverig gewerkt aan de kanalen, er komen 2 jachthavens waarvan er al 1 in gebruik is. Er wordt hard aan het stadje gewerkt ook, ze zijn de bastions bij het kasteel weer aan het leggen en er wordt hard gesaneerd en gerestaureerd. Tot aan Klazienaveen kan er dus al gevaren worden richting Duitsland. Vroeger is daar een open verbinding geweest, de plannen zijn dat het weer open gaat. Dat is heel prettig want dan is er nog een verbinding met het Mittellandkanaal zonder dat er over de Rijn of over zee gevaren hoeft te worden. In Klazienaveen en Coevorden lagen al heel wat schepen met Duitse vlag.

Na Coevorden toch maar weer richting Ter Apel, de dames moeten morgen weer aan het werk en dus op een redelijke tijd weer thuis zijn. Alle foto's zijn weer gekopieerd (en dat waren er erg veel) en alles is nagelopen zodat alle spullen weer mee zouden worden genomen. De zak met wasgoed die ik zo langzamerhand al weer verzameld had is ook mee genomen, dan hoef ik me daar niet langer zorgen over te maken. Echt zorgen maakte ik me ook niet, maar het ruikt zeer vriendelijke uitgedrukt niet zo fris. Het was een gwzellig weekend.

Dag 75: Maandag 14 juli 2008 Het klooster.

Gisteravond heeft Henk van de havenmeester een sleutel voor het Ruiten Aa kanaal gekocht, maar we blijven nog een dag.

Heel lui wakker geworden, het is waarachtig mooi weer. Het weerbericht is voor vandaag en morgen redelijk optimistisch, daarna wordt het weer minder. We zien wel, genieten van hetgeen we nu hebben.

Vanmorgen heeft Henk de laatste hand gelegd aan reispost deel 8, met de andere machine die Janneke gebracht heeft is het geen punt meer. De havenmeester heeft internet.

Na de koffie bij het klooster gekeken, ze zijn inderdaad open. Boodschappen gedaan, en we zijn grandioos voor de bijl gegaan. Ze hebben hier Groninger metworst in plakjes en leverworst. Lang geleden dat we dat voor het laatst gehad hebben. Het is zo heerlijk op brood. Terug aan boord moest Henk natuurlijk metworst op z'n brood hebben, hij hoefde zelfs niets anders.

Na de middagrust weer op de fiets en nu naar het klooster om het te bekijken. Het klooster is een "dochter" van het klooster in Bentlage, maar het is veel mooier. Ze laten hier

meer zien van het leven in het klooster, het hele bouwwerk is te bekijken. We hebben in de refter een kop koffie en thee gedronken en een tijd met de uitbater gepraat. Er waren verder geen gasten, dus de man had de tijd om te praten. Het hele restauratie werk is door vrijwilligers uitgevoerd, er is heel mooi werk afgeleverd. Henk was vooral heel erg gecharmeerd door het nieuwe houtwerk.

Door de wandschildering van de kunstenaar Geert Schreuder lijkt de kamer perfect door te lopen.

Dat was zichtbaar met liefde en aandacht gedaan. Na het klooster nog even weer terug naar de kruidenier, vers vlees, karnemelk en groente gehaald. Als we weer ergens in de rimboe zitten leven we wel weer op blikvoer. Terug aan boord even onder de douche door gerend. Hoewel, echt rennen hoefde bepaald niet: voor 50 cent had je 5 minuten warm water. Henk heeft zelfs onder de douche staan te wachten tot die 5 minuten om waren. Ook ik had ruim genoeg aan die tijd.

Na het eten even bij de Canadezen langs, zij zijn hier ook nog steeds. Ze vertelden dat ze van plan waren om naar Groningen stad te gaan, maar in het Stadskanaal was ergens een brug met problemen waardoor er geen schepen konden passeren. Vanmorgen is een file even doorgelaten (aan beide kanten van de brug), daarna zou er een techneut bij komen om het probleem echt op te lossen. Ze vertelden over hun "thuis" vaargebied (in de grote meren), en wat ze allemaal al hadden gedaan in Europa.

<http://web.mac.com/islandrovercanada/iweb/Site/WELCOME.html>

Wij hebben het een en ander verteld over wat wij deze reis al mee hadden gemaakt.

Heel gezellig, maar toen we weer aan boord kwamen stond de afwas ons nog aan te staren. Dat is dus nog maar snel even weg gewerkt, als we morgen weer wakker zijn willen we de sleutel proberen en het Ruiten Aa kanaal op.

Detail van de wandschildering.

Dag 76: Dinsdag 15 juli 2008 Ruiten Aa kanaal

Vanmorgen om 8 uur zijn de Canadezen vertrokken. Wij waren toen eigenlijk nog niet op streek, pas tegen 9 uur zijn wij vertrokken.

Het mastje moest weer plat, anders konden we niet eens de jachthaven uit, die hebben we toen maar plat gelaten ook.

Al bij de 1e brug kreeg ik in de gaten dat we wind van achter hadden. Henk bediende de brug, voor en na de brug ligt een steigertje, daar wilde hij wel weer aan boord stappen. Met wind van achter was het lastig aanleggen. Maar om 20 over 9 hadden we al 2 bruggen gehad, het water stroomt heel langzaam richting noord.

De bedieningskast van de brug. Sleuteltje er in en op de juiste knop drukken.

20 over 10 hadden we de eerste sluis (de Ter Apelersluis) ook gehad. De benedendeur stond open, het duurde een poos voordat de sluis gevuld was, daarna ging de sluis aan de bovenkant (= zuidkant) open, daarna kon Henk pas de brug omhoog draaien en kon ik de sluis in varen. Dat was geen probleem. Deze sluis had geen gemetselde kanten, maar basaltblokken in de muur. Het water ging net zo langzaam weer uit de sluis als het er in gekomen was. Toen de deur weer open ging mocht ik dus weer naar het steigertje varen, maar ik raakte ik compleet uit koers. In eerste instantie ging het wel richting steiger en kon ik met de vaarboom de steiger te pakken krijgen, maar ik kon niet genoeg kracht zetten om er langs zij te komen. Toen was het helemaal fout, en kwam ik op de andere wal terecht. Henk is maar omgelopen, aan boord geklommen en heeft het schip naar de steiger gevaren waar ik de vaarboom op kon pikken.

Volgende brug was het weer hetzelfde liedje: de steiger aan de zuidkant was geen probleem, de noordelijke steiger weer last van de wind van achter. Maar nu had ik de sluisenhaak aan de lijn en die kon ik gemakkelijk om de rand van de steiger haken. Daarna was het nog wel scheuren om de boot bij de steiger te krijgen en te houden, maar de zaak was gemakkelijker onder controle te houden.

De wind werd trouwens hoe langer hoe steviger. Vandaar dat we tegen 12 uur langs een loswalletje zijn gaan liggen. Ik had ondertussen er hoofdpijn van gekregen, hoewel Henk verklaarde dat er ook "druk" in de lucht zat. Meestal krijg ik ook daar hoofdpijn van. Daar rustig gegeten en weer wat bij gekomen.

We hebben daarna nog 2 bruggen en een sluis gedaan. Maar toen was het ondertussen ook al bij 4 uur en na die 2e sluis, de Zuidveldsluis hebben we het schip omgedraaid (kop in de wind) en zijn langs een loswalletje gaan liggen. Het wordt ook een beetje vochtig, dan is er niet zoveel meer aan.

Dag 77: Woensdag 16 juli 2008 naar Bourtange

We werden wakker met zon vanmorgen, hoewel er wel veel wolken waren en het zeer wisselend was. Toch is het de hele dag droog gebleven en dat was wel zo prettig. Tegen 9 uur de motor weer aangezet, die paar kilometer naar de Sellingersluis gevaren. Na de sluis de boot langs de loswal gelegd en de fietsen weer op de wal gezet, ons brood is praktisch op.

Gisteren hadden we gezien dat er een heel bijzonder kerkje staat, nu de zon scheen hebben we foto's gemaakt. Jammer genoeg was het niet open, er werd ook geen adres genoemd waar een sleutel zou zijn, dus we konden er niet in kijken.

Maar het is oud, van de 13e eeuw. Later bij de VVV hadden ze een folder over het kerkje, ze schijnen er zelfs nog fresco's te hebben.

Gisteren hadden we gezien dat er in het dorp een COOP winkel is, vlak bij waar ze informatie geven van Staatsbosbeheer. Het bleek dat het informatiekantoor van Staatsbosbeheer gelijk ook de VVV van Sellingen was.

Bovendien hebben ze er goede koffie (volgens Henk) en lekkere speciale thee. Alweer kaarten gekocht, we hebben zo langzamerhand alle kaarten van dit gebied heb ik het idee. Vanavond is er een braderie in Sellingen, maar we hebben besloten dat we naar Bourtange gaan.

Dus toen we even na 12 uur weer aan boord waren zijn we door gaan varen. Brood maken kan ook tijdens het varen. Bij de Jipsinghuizersluis kwamen een paar fietsers kijken hoe dat schutten wel ging. Zij hadden me zien werken met de sluisenhaak en waren nieuwsgierig wat dat wel voor iets was. Ze varen zelf ook en we hebben ze dus verteld hoe dat wel ging. Heel handig, dat vonden zij ook. Ze waren nieuwsgierig waar we wel allemaal geweest waren. O, in Polen, dat zouden zij ook wel eens willen. Maar ze vertelden dat ze nadat ze hun zeilboot verkocht hadden een sloep hadden gekocht. Dat is een open scheepje en voor ons gevoel niet bepaald het meest ideale voor zo'n tocht. Later, in de haven van Bourtange kwam Henk ze weer tegen, hun sloep ligt hier. Het is maar een heel klein scheepje en b.v. hun watervoorraad bestaat helemaal uit 2 flessen van 1,5 - 2 liter. Ik moet er niet aan denken dat je dan op de Notec zit! Er zit geen dak op die sloep, ze vertelden dat ze eens regen hadden gehad en toen (dus) natte slaapzakken. Voor een lange tocht dus niet geschikt. Spijtig voor ze.

Een paar kilometer verder al weer een sluis: de Wollinghuizersluis dit keer. Na deze sluis merkten we dat het water ondieper werd, het schip probeerde een dieper plekje te vinden en was dus lastiger te besturen. Nog weer een paar kilometer verder was een driesprong, wij zijn stuurboord uit gegaan door het Bourtange Kanaal. Aan het eind hiervan ligt een jachthaven en het plaatsje Bourtange. Alles met elkaar hebben we vandaag wel helemaal 10,5 kilometer gevaren. Gisteren was ook al zo "ver", n.l. 9,5 km.

Waardoor het kwam weet ik niet, maar vandaag ging alles veel gemakkelijker dan gisteren. We waren ook al heel vroeg hier, al om half 3. Vroeg genoeg dus om de vesting nog te bekijken. Dus de fietsen weer op de wal, en de bordjes volgen.

De vesting is gratis toegankelijk, maar de musea (er staan er 4!) niet. Ze hebben wel een combinatie kaart, voor allemaal. Dat hebben we dus maar gedaan en we hebben de geschiedenis van de vesting goed bekeken.

De ontstaansgeschiedenis begint al bij Willem van Oranje, nadat die vermoord was begon zijn opvolger met de bouw van de vesting. In de loop van de tijd werd er steeds

uitgebreid, in het jaar 1742 was de vesting het grootst. Voor de vesting was toen ook al vrij snel afgelopen, de oorlogvoering werd gemechaniseerd. In 1851 werd de vesting ontmanteld, twee jaar later werd de zaak verkocht. De wallen werden gesloopt, de grachten opgevuld met het zand van de wallen. Alleen het patroon van de straten bleef herinneren aan het verleden. Eind vorige eeuw heeft men besloten om de vesting te herbouwen, de grachten zijn uitgegraven, de wallen weer hersteld tot de toestand van 1742. Nu is het een soort openluchtmuseum, maar dan wel een bewoond. De oude barakken zijn nu woonhuizen. In het huis van de commandant zit nu een restaurant. Er was een verkoop tentoonstelling van oude ikonen, waar men ook orthodoxe muziek cd's verkocht. In het kerkje (van 1869) stond een oud torenuurwerk dat voordat het in 1917 in de toren werd geplaatst nog in de hoofdwacht had gehangen. Geen idee hoe oud het kan zijn. Er is een synagoge met een uitgebreide tentoonstelling over de Bourtangere joden in de 2e wereldoorlog.

We hebben een film gezien over de vesting in de loop van de eeuwen en koffie gedronken in het huis van de commandant.

Tegen 5 uur werden de musea gesloten en wij begonnen het wat kil te vinden. De zon kroop weer achter de wolken en de wind trok weer aan. We zijn richting jachthaven gegaan. Alles is klein dus we waren zo weer "thuis".

Ik ben toen maar weer met eten bezig gegaan, Henk heeft met de buurmannen gezellig zitten te kletsen. Maar hij was voordat het eten klaar was wel weer aan boord, de buurmannen moesten ook eten.

De havenmeester kwam na de afwas pas langs. Voor 6 Euro mogen we blijven liggen, sanitair is bij de camping op de wal. Voor 50 cent hebben we stroom tot morgen.

Dag 78: Donderdag 17 juli 2008 naar Veelerveen

Zeer wisselend vanmorgen, eerst scheen de zon, maar al heel gauw werd het weer donkerder, dikke wolken en regen. Tegen 9 uur vonden we het droog genoeg en zijn we gaan varen.

Een medegebruiker van de haven informeerde welke richting we uit gingen, kennelijk was het de goeie want hij kwam achter ons aan. Waarschijnlijk vond hij het schutten lastig, dat hij wel in konvooi wilde.

Maar jammer dan, hij had pech want na de eerste brug / sluiscombinatie bleven wij liggen. Er lag bij de Bourtangere sluis een oud schip waar ze mee aan het verbouwen waren. We hadden hem al zien liggen toen we naar Bourtange gingen, maar nu kwamen we er voorbij. Hoog tijd om even te gaan kijken. Een vreemd type, 't moest kennelijk heel wat worden, er stond weer een nieuwe roef op en een mastkoker. Tussen roef en mastkoker was een woning geplaatst, wel mooi laag.

We hebben gekeken, foto's gemaakt en koffie gedronken, toen zijn we weer door gegaan. We waren van plan om bij de Vlagtweddersluis te blijven liggen, maar er bleek geen loswal aanwezig. Nu zijn we niet voor 1 gat te vangen, direct ten noorden van de sluis was een heel lage beschoeiing, we hebben de wielenderters van beneden gehaald en zijn aan een paar pennen gaan liggen.

Om 12 uur waren we daar mee klaar, hebben gegeten en zijn naar het dorp gefietst.

Vlagtwedde is geen wereldstad, maar ze hebben wel 2 supermarkten en een VVV. De VVV had een beetje nieuwe informatie voor ons, de Aldi had alles wat we vandaag aan boodschappen nodig hadden. Het was redelijk weer, hoewel de bewolking af en toe erg donker was.

We hebben besloten om nog een klein stukje verder te varen, het lag daar niet zo lekker met het verkeer. De Veelerveensterbrug gepasseerd, deze brug was weer eens een "automatische", nadat de sleutel in de kast was gestoken en de goede knop ingedrukt was deed hij zelf alles. We hadden ook weer eens toeschouwers.

Even verderop ligt een bijzondere brug, het zijn 3 bruggen in 1. Hij hoort niet bij de bruggen waarvoor de sleutel geldt, je kunt er alleen maar onder door varen. Je mag niet te hoog zijn, want hij is maar 2,5 meter hoog. We konden er net onderdoor. Even verderop lag er een lange steiger in het kanaal en het regende weer eens. Hoewel we nog maar net 8 kilometer van Bourtange weg zijn hebben we besloten dat we hier best kunnen blijven liggen. Er is een afvallemmer en zelfs een watertappunt. We hebben die waterkraan niet nodig, maar de emmer is wel plezierig.

We liggen dus om kwart over 3 al weer stil. Janneke heeft ons een lijst met interessante activiteiten gesmoesd, die moet ik even in de agenda noteren, we gaan wel zien waar we heen kunnen. Het kan niet allemaal, want we kunnen onmogelijk op meerdere plaatsen tegelijk zijn.

Dag 79: Vrijdag 18 juli 2008

Naar de kruising Veendiep en Westerwoldse Aa
Verschrikkelijk grijs vanmorgen, het bleef maar regenen. Binnen was het gelukkig wel droog dank zij de kachel. We hadden dus ook helemaal geen haast, pas tegen 10 uur zijn we gestart.

We zitten nu in het B.L. Tijdenskanaal, bij de Vriescheloosterbrug (een "hoogholtje") staat een obelisk ter ere van B.L. Tijdens. Konden niet kijken wat of wie dat geweest is, er is geen aanlegmogelijkheid.

Er kwamen 2 jachtjes vanuit het zuiden, daar zijn we mee op gevaren. Dat hield wel in dat het in de Vrieschelooster-sluis dringen werd, we konden er net met z'n drieën in. Margeja was het breedste schip van het konvooi, ze hadden niet in de gaten dat we 3.25 zijn. Naast ons kon niemand liggen, maar gelukkig konden de 2 anderen wel naast elkaar. De lijnen van Margeja suggereren een kleinere breedte.

Een paar kilometer verder zijn we weer langs een openbare steiger gaan liggen (bij Rhede), er is geen barst aan om in de regen te varen. Niet alleen word je daar nat van, maar ook koud. En we hebben nog wel een warme kachel binnen. We hebben de motor aan laten staan, de accu's zijn nog lang niet vol. Zo een openbare steiger is prima, maar je hebt er geen stroom. Dus dan maar zo. Na een uurtje toch de motor weer uit, de zon doet een poging tussen de regenwolken door te komen. Dat lukte maar af en toe, maar de accu's lijken zich redelijk te houden.

Op ons dooie gemak gegeten, daarna is Henk een tijdje "naar het lek gaan luisteren". Tijdens het eten kwamen de 2 scheepjes waarmee we vanmorgen opgevaren zijn terug. Henk is bij een van de burens gaan vragen waarom ze terug kwamen, we dachten dat ze iets geroepen hadden over een stremming, maar het bleek dat ze gewoon te ver waren gevaren, ze wilden het Veendiep in. Deze ligplaats is niet echt prettig, we liggen onder bomen (dus blijft het regenen) en het is donker.

We hebben de kaart eens goed bestudeerd, naar het weerbericht geluisterd, ze hebben het over beter weer in het weekend, en toen besloten om ook maar dat Veendiep in te gaan. Er is halverwege een jachthaven, als daar stroom is blijven we daar desnoods tot het weekend liggen.

Bij de ingang van het Veendiep (een wijk van het Tijdenskanaal) staat een waarschuwbord: het is er ondiep, ze garanderen niet meer dan 90 cm. Dat is genoeg voor ons, dus we zijn er naar binnen gegaan. Direct na de ingang staat een op de kaart de Groene Sluis ingetekend, die sluis stond open. Het was trouwens een sluis zonder sluiswanden, aan de ene kant staat een rij palen (het leek wel of we weer in Polen zaten), aan de andere kant was een steiger met een bedieningsknop voor het geval er bediend moest worden. Het is een heel smal kanaaltje en natuurlijk kregen we een tegenligger. Die ging op een iets breder stukje liggen zodat we konden passeren. Maar toen ze weer verder wilden bleken ze vast te liggen. Er werd met een boegschroef gewerkt, de hoofdmotor op achteruit en na enig gewurm waren ze weer los.

Ons schip wilde inderdaad ook voortdurend naar het midden, ze houdt niet van ondieptes. Het hele kanaaltje doet ons sterk aan de Spree ten zuid oosten van Berlijn denken.

Halverwege was inderdaad een jachthaven. Op een kajuitjachtje na helemaal leeg. We hebben aangelegd en zijn de wal op gegaan om de zaak te verkennen. Het is midden in een landbouwgebied, er is niets wel wat bomen er omheen, zeker geen stroom. Er is 1 wc. en een bord waarop staat dat je per meter 75 cent moet betalen. Dat is dus 6 Euro voor niets. Een meneer die met een emmer en een vork op jacht naar wormen ging vertelde dat ze bij het gemeentebestuur (het is een gemeentehaven) gevraagd hadden om een plek te maken om kleine bootjes vanaf een trailer te water te laten, maar dat was afgewezen.

Deze haven was bedoeld voor grote jachten. We zagen dit niet echt zitten, dus hebben we maar weer los gemaakt en zijn door gevaren. Bij de volgende jachthaven, bij de Wedderbergen, hebben ze wel stroom en een trailerhelling. De wormen meneer laat nu zijn visbootje daar te water. We hadden het idee om daar naar toe te varen, maar de laatste brug voor de haven is maar 2 meter 30. Dat zou in houden dat we het mastje er helemaal af moeten halen en de tent naar beneden doen. Wel een hoop werk.

Aan het eind van het Veendiep is een driesprong met de Westerwoldse Aa, op de kaart staat daar een openbare ligplaats ingetekend. Het is echt helemaal in nergens-niet, maar wel heel erg rustig. De zon schijnt nog steeds al zijn er heel veel dreigende wolken. We hebben tegen half 4 aangelegd - voor vandaag is het wel ver genoeg. Morgen zien we wel weer, of we dan terug gaan naar het Tijdenskanaal of toch door naar Wedde (dus het een en ander afbreken) of door naar het Winschoterdiep.

Dag 80: Zaterdag 19 juli 2008

Naar Wedde en Wedderveen.

Al redelijk snel begon het gistermiddag weer donker te worden en ging het regenen. Binnen was het warm en gezellig. Henk heeft Bets gebeld om te zien of ze thuis was en haar verteld waar we zitten. Die kanaaltjes en plaatsjes kwamen haar onbekend voor, ook al is het dan nog geen 20 kilometer bij haar vandaan.

Ook vannacht heeft het behoorlijk geregend. Toen ik wakker werd was het heel donker en nat buiten. Ook even voor 7 uur was het nog heel grijs, en het hoosde. Ik ben weer terug in bed gedoken, lekker warm! Tegen 8 uur heeft Henk de radio aan gedaan, maar ik heb er weinig van gehoord. Hij heeft een heel werk gehad om me wakker te maken, ik sliep ondanks het ratelen op het dak. Gevolg was dat we pas tegen 9 uur uit bed kwamen.

Heel rustig aan gedaan, maar tegen 10 uur werd Henk toch weer onrustig. Het dreigde droog te worden. We hebben overlegd wat te doen, en we gaan toch naar Wedde. We zijn nu eenmaal hier, wanneer we weer de kans zouden krijgen om hier te varen is maar net de vraag. Dus heeft Henk het mastje helemaal uit de mastkoker gehaald en plat gelegd. Volgens hem moet het zo gaan, de tent blijft staan. Hij is toch maar in volledig zeilpak gaan sturen, ik ben het eerste stuk binnen gebleven. Later werd het waarachtig toch droog en scheen de zon zelfs even. Toen ben ik ook maar naar buiten gegaan en heb bij de bruggen gekeken hoeveel ruimte we nog hadden. Bij 1 brug kwam het eind van de antenne (nu ons hoogste punt) tegen de brug aan, bij de rest hadden we zelfs nog een klein stukje ruimte over.

Eindpunt in Wedde bij het gemeentehuis.

Het stroompje was zelfs af en toe een stuk dieper dan het Veendiep. Er liggen hier vlak langs het water een aantal campings. Ik zou er niet zo graag staan, het land ligt erg laag. Op de kaart staan op verscheidene plaatsen rietpolletjes getekend om aan te geven dat het moerassig is. Ik zag diverse caravans tot aan de assen in de bodem weg gezakt staan.

Jachthaven Wedderveer.

Na de campings kregen we op de andere oever de jachthaven. Ik heb er 1 stroompaal zien staan, als Henk toch graag stroom wil (bij donker weer laadt het zonnepaneel niet veel meer) kunnen we altijd daar terecht. Het was er niet druk. Na een klein uurtje waren we bij Wedde. Eindpunt van deze reis, na de brug mogen we niet meer varen: daar is het alleen nog voor kano's. De openbare steiger die op de kaart getekend stond was 1,5 boot lang en helemaal leeg. Nu wij er liggen kan er nog een visbootje bij en dan is het hier vol. We hebben de fietsen op de wal gezet en zijn het dorp gaan bekijken.

Huis te Wedde.

Er is hier een burcht (14e eeuw), er is niet veel meer van over, wat er staat lijkt nog het meest op de waterburchten die we in het Münsterland hebben gezien. Er was duidelijk herbouwd en de deur was dicht. Op papieren achter de ramen stond wel 10 keer dat het onder controle van een bureau stond, maar nergens een adres waar we informatie zouden kunnen krijgen laat staan een sleutel voor bezichtiging.

Dan maar verder, ze hebben niet veel meer dan een kerkje (volgens een bord ook 14e eeuw) met een plaquette dat het in 1870 was (her)gebouwd. Op datzelfde bord stond een museum voor naaldkunst aangegeven, maar dat hebben we niet gevonden. Wel een kruidenier, die om een praatje verlegen was en nogal pittige prijzen rekende. Hij vertelde dat hij z'n groentes bij een boer vandaan kreeg en dat hij er zo goedkoop mee was. De prijzen die hij noemde wat zijn

Kerkje in Wedde.

spullen in andere winkels moesten opbrengen waren voor mijn gevoel wel 2 tot 3 keer te veel. De bloemkool die we van de week gegeten hebben heeft zeker niet tegen de 4 Euro gekost, ook geen 2 Euro zoals ze hier moesten opbrengen. Toen we de winkel verlieten ging het net weer hopen. We hebben een tijd onder het afdak van de winkel geschuild. Toen het weer een beetje droog leek te worden snel op de fiets. Maar dat was maar voor een paar meter, toen hoosde het al weer. Gelukkig was dat precies bij het toeristisch informatie punt (geen VVV maar een café) dus zijn we gaan snuffelen of er nog iets nieuws te vinden was. Dat was niet het geval. Weer naar buiten, maar de bui was nog lang niet over. Het bleek een onweersbui te zijn. We hebben een dik half uur onder een tentzeil bij het café geschuild, toen leek het weer een beetje droger te worden en zijn we met een noodgang terug gesjeesd naar de boot. De onweersbui heeft nog een 2 uur doorgezet. Wij hebben onze natte spullen maar bij de kachel gehangen. Om twintig over 3 zijn we maar weer uit Wedde vertrokken, het bleef maar regenen en donker. Henk wil ergens aan een stopcontact, want de accu's raken leeg. Zulke korte eindjes varen elke dag is misschien wel leuk, maar heel slecht voor de stroomvoorziening, zeker als het dan overdag ook nog eens donker is. Op die manier kan het zonnepaneel niet genoeg stroom leveren. Ik had toen we de jachthaven voorbijvoeren een stroompaal gezien en dat was genoeg om terug te gaan.

Om twintig voor 4 hadden al aangelegd ook. Of beter: Henk had dat gedaan, want het regende nog steeds en ik wilde niet meer naar buiten.

Er was inderdaad precies 1 paal en voor 50 cent kwam er stroom uit. Er liggen een stuk of 10 boten in de haven waarvan er 1 ook aan de paal lag, dus er waren nog 4 aansluitpunten vrij. We zijn weer eens het grootste schip in de haven. Steken een stuk achter de box uit. De regen is nog tot bij 6 uur door gegaan, er zijn ook nog een aantal onweersbuien overgetrokken.

Er is maar 1 ander bootje dat ook "bevolkt" is, de havenmeester kan dus niet veel "vangen" met maar 2 gast schepen.

Na de afwas de enige douche die de haven rijk is geprobeerd. Er is een mogelijkheid om de temperatuur in te stellen door er koud water bij te mengen, maar het water bleef veel te heet. Maar voor 50 cent was het meer dan voldoende. Alleen doordat ik nogal wat koud water er bij liet stromen werd de straal veel te hard waardoor de vloer van de kleedruimte behoorlijk nat werd. De kleedruimte was wel heerlijk ruim en ik had al mijn spullen veiligheidshalve al zo ver mogelijk van de douche cabine gelegd. Geen probleem dus verder. Weer terug aan boord bleek het ineens helder te zijn geworden, er is zelfs blauw aan de lucht te zien. Het weerbericht heeft het nog altijd over regen, onweer en harde wind.

Dag 81: Zondag 20 juli 2009 naar Bellingwolde

Henk heeft de gisteren havenmeester even gezien, maar het bonnenboekje was zoek, ze zou langs komen tussen 6 en 9. Kennelijk hoorde ze bij het rondvaartbedrijf wat hier zit met 3 scheepjes nog wel! Ze is niet gekomen. Tegen 7 uur vertrok een van de scheepjes, afgeladen met een voornamelijk ouder publiek. Er was nogal wat muziek aan boord, maar toen ze eenmaal weg waren hadden we daar geen last meer van. Toen ze terug kwamen waren wij al bijna in bed (Henk lag zelfs al) was het half 11 en er was nog meer herrie. Misschien wilde ze vanmorgen komen. Maar: toen we vanmorgen opstonden was het zonnig! Waar we lagen was er geen zon door de bomen, alles was vochtig en we wilden de zaak wel luchten. Dus voeren we vanmorgen al om even over 8.

We zijn om half 9 bij het steigertje vlak bij het Veendiep gaan liggen, daar staan geen bomen om de zon of de wind tegen te houden. Alles goed tegen elkaar open gezet zodat het lekker kon drogen. Half 10 betrok de lucht weer en zijn we maar weer verder gegaan. Kregen de indruk dat het Veendiep nog ondieper was als op de heenweg. Toen hadden we niet achter het schip gekeken en gezien dat we door de modder gingen (rommel in het schroefwater) maar nu was dat op diverse plaatsen goed waarneembaar.

Beide foto's zijn van de zelfde hoek!

We hebben diverse keren een ijsvogeltje gezien. Er stond nu ook wat stroming richting Tijdenskanaal. Het was nog wel droog, maar toen we weer op het Tijdenskanaal zaten en even aangelegd hadden bij de Rhederbrug (om rustig even koffie te drinken) ging het ineens weer stortregenen.

We zijn tot na de middag blijven liggen, hebben geen haast want we zijn al een paar keer nat geworden.

Kwart over 1 toch maar weer verder richting noorden. De bruggen die we hier zelf moeten bedienen werken weer anders als die we al gehad hebben. En kijk: ook hier stroomde het water. Aanleggen achter de brug was lastig, ook omdat de bedieningssteigers nogal dicht op de brug staan en ze zijn te kort.

Kwart over 2 weer gemeerd, nu vlak bij Bellingwolde. De openbare steiger hier is ook kort, maar er staan hier bij de steiger geen bomen. Wel voor en achter de steiger. De bomen laten door de wind druppels vallen en suggereren zo dat het nog steeds regent. Bovendien houden ze de zon, als die al schijnt, tegen. Het is niet bepaald warm buiten met al die buien, maar binnen brandt de kachel.

Dag 82: Maandag 21 juli 2009 naar Nieuwe Schans
 Vanmorgen was het weer ouderwets: regen. Het Duitse weerbericht (Nederlandse zenders konden we hier niet vangen) had het over een "Sturmtief": een lagedrukgebied met een stevige storm erin voor de Duitse Noordzeekust. Dat hebben we geweten: Het woei dat het rookte vannacht en het hoosde. Vanmorgen lagen overal blaadjes op de boot. Die zouden er allemaal af geplukt moeten worden, maar voorlopig hoop ik dat de wind ze er wel af blaast. Ik kan altijd later als dat niet gelukt is aan het plukken slaan. Maar doordat het zo lelijk weer was vanmorgen was het toen we na 8 uur wakker werden nog behoorlijk donker. Geen wonder dus dat we zo laat waren. We hebben heel rustig aan gedaan en zijn pas na 10 uur gaan varen. Bij de eerste brug die we door moesten was het al raak: moeilijk aanleggen door de harde zijwind. Henk heeft de brug geopend en is toen terug aan boord gekomen. We hebben met z'n 2-en aan de lijn met de haak gehangen om weer dichterbij de steiger te komen. We moesten wel dichterbij de steiger komen omdat we anders de haak er niet af hadden kunnen krijgen. Het was een hele hijs. Achter de brug was het geen punt, daar kon ik het schip gemakkelijk in bedwang houden dank zij de luwte van de brug. Echt lekker varen was het niet, het bleef maar miezeren. Bijna half 12 waren we bij Nieuwe Schans. De openbare aanlegsteiger ligt aan de westkant en is bijna vol gelegd met "liggers", scheepjes die hier in de buurt thuis horen en geen andere ligplaats hebben. We zijn aan de oostkant vlak voor de brug gaan liggen aan een plantsoen walletje. Niet bepaald ideaal, het walletje is hoog en we hebben meerpennen moeten gebruiken. Maar Henk wil diesel halen en het tankstation is in het dorp aan de oostkant van het water. We hebben eerst maar eens een verkenning van het dorp gedaan en boodschappen. Erg veel hebben ze hier niet, 1 tankstation en 1 supermarkt, maar zeker wel 3 gelegenheden om koffie te drinken. Dit plaatsje is duidelijk toeristisch ingesteld. Alleen niet voor watertoeristen. We hebben gezien dat de bruggen die we verder door zouden moeten om in Nieuw Statenzijl te komen niet bediend kunnen worden met onze sleutel, daarvoor moet een telefoonnummer gebeld worden. We hadden zo wie zo al besloten om niet over de Dollard te gaan, de wind is te hard en uit de verkeerde richting. Dus: jammer, maar dit is het verste punt wat we op deze reis bereiken. We gaan terug en dan richting Winschoten.

Foto: Janneke

